

कस्तो भयो आज

विवेक पराजुली

कस्तो थियो मेरो देश कस्तो भयो आज
बिदेशीलाई भन्ननि लाग्छ आफैलाई लाज

जलश्रोतको धनि देश सधैं हुन्छ अधेरी
धारामा पानी आउदैन कति धाउनु पदेरी
धनिलाई त मतलब छैन सधैंको चैन
आखिर गरिब नै हो बाली बस्नी मै
पेट्रोल छैन हिड्न मजा देउराली पाखा मजेरी
गरिबी मै बितनी भो हामीहरुको जिन्दगी

गाऊ सबै खाली भए छैनन् युवा युवती
कृसी क्रान्ति हुन्छ कसरि बाजै छ खेत जति
रोजगार छैन डिग्री पास थुक्क हाम्रो जिन्दगी
बिदेसिनु पर्ना बढ्येता राखी घर खेत बन्दकी
नीति भन्दा नेता धेरै विचार भन्दा पार्टी प्रसस्तै
जता हेर्यो उतै तेस्तै जनताको आखामा आसु सस्तै

कम्पासमा पढाई कम राजनीति बढी राको बालेर
सुख छैन बाच्न येहा दुइ मुठी सास धानेर
ठुला पदमा भर्ति गर्छन मन्त्रिका मान्छे छानेर
कति बस्नु नेताको भजन गाउदै टाएर बालेर
अब केहि सिक नेता हो लगाऊ घैतामा घाम
बगेको पानी र जवानी कैले फर्केर औँदैन
देस बनौनी बेला येइ हो भनि जान
सदै उच्च सिर संसारको छानो सगरमाथा
बुद्धभूमि शान्तिभूमि गोर्खालीको फैलाउ गाथा

जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गदपि गरियेसी
नेपाली भएर बाच्न पाऊ मरेर गयेसिनी

आफु नभए केइ छैन देसै नरहे कहाँ जानी
मै हुम बिर गोर्खाली भनि कसलाई सुनौनी हाम्रो कहानी
देशकै लागि केहि सोचौं अनि देशकै लागि केहि गरौं
आफ्नै देशमा पसिना बगाई बिकसित नेपाल बनाऊ

bibekpokhara@gmail.com